

Gica CIOBANU

S-a născut pe 22 August 1958 în comuna Stănești, județul Giurgiu.

Studii

Liceul teoretic *Ion Maiorescu* din Giurgiu.

Cu poezia a cochetat încă din școală, iar creațiile erau puse la *Gazeta de perete* din incinta școlii generale și/sau publicate în revista *Cercului literar* din cadrul liceului, revistă coordonată de profesorii *Cecilia Păunescu* și *Vicențiu Georgescu*.

Activitate literară

- Secretar literar la revista *Clubul Artelor XXI*, Giurgiu;
- Membră a Societății Scriitorilor Români din anul 2021;
- Membră a Cenaclului literar *Luceafărul* din anul 2016.

Cărți publicate

- *Pecetea Timpului*, poezie, editura *Editgraph*, Buzău, 2016;
- *Gânduri de zbor*, poezie, editura *KronosR*, Giurgiu, 2017;
- *Te voi purta în inimă*, poezie, *Editura Scriitorilor*, Brăila, 2020;
- *Din negura timpului*, proză, *Editura PIM*, Iași, 2022, o monografie satului natal.

Publică în revistele: *eCreator*, *Eminesciana*, *Convorbiri literar-artistice*, *Valahia*, *Dacia Nemuritoare*, *Contraste Culturale*, *Clubul Artelor XXI* și în câteva reviste online.

Extrase din referințe critice

Pecetea timpului, volumul de debut al poetei Gica Ciobanu, reprezintă, se pare, începutul unui demers liric ce-și va desfășura traiectoria și pe parcursul anilor ce vin căci povestea ei de viață este, ca la orice poet, fără de sfârșit.

"Pecetea" e o amprentă pe care timpul ne obligă să o purtăm noi, muritorii, și pe măsura desfășurării etapelor lui inevitabile, viața, anii ce trec unul după altul, căpătând valențe, conotații nebănuite. Ne îmbogățim sufletește dar "pecetea", amprenta rămâne ca o rană deschisă, vindecată uneori atunci când suntem capabili să arătăm lumii adevărata noastră față. Asta fac poeții adesea și poeta Gica Ciobanu deschide cartea vieții ei ca pe un album cu poze, unele viu colorate, încântătoare și luminoase, altele în alb-negru...

(...) Poezia emblematică a volumului de debut este "Am fost și sunt", un fel de profesiune de credință în care poeta apelează la o serie de antiteze, de figuri de stil bazate pe contrast pentru a pune în evidență în mod clar și concis ce reprezintă pentru ea, viața: "Am fost și liniște și zbcium/Și sunet lung ieșit din bucium/Amare lacrimi în tăcere/Dar și amarul de la fiere". (**Mariana Mincă**; *Poeți giurgiuveni -Gica Ciobanu; Agora Artelor XXI, nr.2/2018*)

(...) În anul 2016 i-a apărut Gicăi Ciobanu la Editura EditGraph-Buzău, primul volum de poezii "Pecetea timpului". La distanță de 12 luni îi apare și cel de al doilea volum de poezie "Gânduri de Zbor", la Editura KronosR Giurgiu 2017.

Gica Ciobanu a colaborat la mai multe antologii literare și reviste literare. A colaborat și mai colaborează cu muzicianul Dan Lucian Corbu, poet și scriitor, care realizează aranjamente musicale și videoclipuri cu poeme recitate și cântece.

Poezia Gicăi Ciobanu, abordează o tematică variată, câteodată patetică, cu metafore și comparații alese cu grijă, fără a duce poezia în afara tiparului stilistic. Serioasă, perseverentă, atentă la detalii, cu emoții vibrante face descrieri ale naturii, iubirii și trăirilor interne, câte o dată sentimentală, uneori un pic religioasă. O poezie cu mesajul pe față, cu rimă îngrijită, studiată, o bună cunoscătoare a definițiilor și a compoziției. Poezia ei este o poezie plăcută, ce îți gădilă simțurile și care te duce într-o lume a poveștilor de viață adevărate: "Valul vieții, lin mă duce/Mai aproape de apus/Nu regret și nu voi plânge/Am spus tot, ce-aveam de spus(...) // Dacă plec la ceruri azi.../Las mlădițe pe Pământ"(Valul vieții). (**Gigica Ivonette Peptănar**, *Reflectorul de sud*, 2018)

"Din negura timpului", lucrare monografică a satului natal, Stănești, jud. Giurgiu, Editura Pim, Iași, 2022, 106 pagini, cartea – exemplu pentru toți scriitorii, care trebuie să lase un semn despre baștina lor, altfel vin fel de fel de năstrușnici cu alte păreri, mincinoase, că n-avem istorie și trebuie ei să ne-o scrie... (**Florin Grigoriu**, *revista Clubul Artelor XXI, nr.21/2023*)

Gica Ciobanu, o poetă a devotamentului și a iubirii, în "Pecetea timpului", expune o retrospectivă a vieții ei, zugrăvită cu gingășia sufletului în versuri simple, dar care ating și emoționează, lăsând cititorul să pătrundă tainele inimii unei mame și soții devotate și iubitoare.

Volumul a înmănușat poeme sub semnul dragostei de familie, de semeni, de Dumnezeu, dezvăluind smerenia cunoașterii și setei de poezie. Plin de învățăminte, dezvoltă dorința de a-l ține în atenție mereu, pentru a citi zilnic câte ceva: "Un copil aduce soare/Când sunt nori înviața ta,/Inima nu temaidoare/Și înveți a te lupta.//Un

copil oprește lacrimi/Care curg pe-obraz șiroi/Și te scoate din mari patimi, /Te ridică din noroi" (Un copil).

Despre ce anume scrie Gica Ciobanu? E simplu de răspuns după ce-ai citit poeziile; despre oameni, locuri, întâmplări și poveștile lor, totul trecut prin personalitatea ei puternică, dar cu o sensibilitate și o finețe deosebită. Nemărginită îi este fericirea la contopire cu întreaga creație: "Bucură-te suflete din plin de viață/Și pune în toate o fărâmbă de speranță!/Ascultă vântul care bate printre crengi/Și tot ce inimii-i place, cu drag să alegi"(Bucură-te suflete!). (**Eugenia Enescu-Gavrilescu; *Amprentele sufletului*/August, 2016)**

De la ultima lansare a cărții sale de versuri și până la "*Gânduri de zbor*", Ciobanu Gica are o evoluție lirică spectaculoasă. Perseverența, seriozitatea, profunzimea gestului poetic al autoarei, amplificate în ultimele momente de creație, conferă noului volum de versuri greutate și substanță, atrag ca un magnet cititorul iubitor de frumos(...). Ea se relevă în tematica diversă, pe probleme de fond ale existenței, în diversificarea modalităților de exprimare lirică, în mesajul asortat timpului pe care îl parcurgem. Exprimată sugestiv, fin și adânc sentimental, viața care palpită în fiecare vers, e când nemaipomenit de frumoasă, numai bună de trăit la maximă intensitate, când plină de neprevăzut, când greu de suportat, aproape imposibilă, dar mai mereu se află în ea o fărâmbă de încredere, de speranță, pe care o dau oamenii aplecați spre adevăr, cinste, dreptate, frumos, dar, mai ales, o dă divinitatea: "Am întâlnit o punte mare,/Ce se înalță pân-la soare,/Aș vrea s-o trec pân-viața piere,/Te rog, Iisuse, dă-mi putere!" (Icoană sfântă).

Sentimentul cel mai cântat de Ciobanu Gica este dragostea în toate ipostazele ei, de la primul sărut pe sub castani la deziluzia ce se instalează odată cu sfârșitul. În "Au îmbobocit teii" aflăm despre primele dorințe ale iubirii: "Vreau să fiu ploaie de fluturi,/Cu aripile să te-ating,/Să zbor prin ale tale gânduri,/ Durerile să mi le sting".

Spectaculoasa evoluție poetică a doamnei Ciobanu Gica mă îndreptățește să îmi exprim convingerea că urcușul spre trepte tot mai înalte ale scrisului va continua... (**Dumitru Dănăilă, scriitor, Brăila**)

Cel mai recent volum denumit "*Te voi purta în inimă*" apărut la Editura Scriitorilor, Brăila, în toamna anului 2020, semnat de Gica Ciobanu, aduce în actualitate o poezie pură, clasică, lucidă, dramatică și plină de iubire, în care întâlnim un anumit spirit al epocii contemporane.

(...) Dualismul sacru-profan, jocul antinomiilor, duc la o metamorfoză a concepției despre lume și viață, în care aflăm un permanent dialog cu Dumnezeu: "Doamne, unde-o fi cărarea,/Unei lumi cu bunătate?/Aici nu-mi mai găsesc starea,/Totul, e plin de... păcate".

Poeta dă dovadă uneori de sete de divin, identificându-se cu ideea de adevăr. Cuvintele curg lin, tonul este colocvial. Vorbim despre harul iubirii într-o operă purificatoare, prin care își asumă reprezentarea elementului sacru: "Când Domnul m-a trimis pe Pământ,/la ureche ușor mi-a șoptit,/să nu uiți, să fii om,/Chiar și atunci când izbânzile tale, /vor atinge cel mai falnic pom".

O atenție deosebită, acordă poeta sentimentului matern, mama devenind îngerul din cer care o veghează, chiar de la o vârstă fragedă:
"Și glasul-i tot duios, măicuța mea frumoasă?../În prag de sărbători la tine-mi fuge gândul/Și la tăicuța și de el mi-e dor../Înalt spre cer din inimă colindul,/O lacrimă fugară se-agață de un nor". (**Lucreția Bogdan Ința**, Tg.Mureș, prefață la carte)

Volumul monographic "*Din negura timpului*" scris de distinsa doamnă scriitor Gica Ciobanu, care prezintă atât de frumos și detaliat aspecte din viața de altădată a satului Stănești, este scris cu mult drag și dăruire. Cartea de față, prezintă aspect istorice, sociale, dar și duhovnicești despre sat, dar, mai ales, evoluția lui în ultima sută de ani. Autoare, oferă detalii captivante și bine documentate despre lumea bună a satului și mai ales oferă detalii istorice foarte consistente despre biserica istorică "Nașterea Maicii Domnului". Lecturând cartea, în mintea cititorului se va contura imaginea unui sat pitoresc cu oameni buni, darnici, muncitori și evlavioși.

Îi mulțumim distinsei doamne scriitoare, Gica Ciobanu, fiică credincioasă a satului nostru, pentru osârdia, minuțiozitatea și atenția, temeluite în realizarea acestui minunat volum despre comuna Stănești-jud.Giurgiu. (Preot paroh, drd. **Daniel Matei**; Biserica istorică "*Nașterea Maicii Domnului*" Stănești, Jud.Giurgiu, prefață la carte)

Gica Ciobanu poate că nu este cea mai "mare" scriitoare, dar, cu siguranță, lucrarea pe care a întocmit-o, monografia satului Stănești(Giurgiu), *În negura timpului* (Editura PIM, 2022), face din ea o scriitoare mare -pentru că mare este scriitorul care se apleacă asupra "lumii fără egal" a satului, unde, știm deja, "s-a născut veșnicia"- și i va duce numele dincolo de efemeritatea prezentului, în eternitate! Și odată cu ea satul cu aspectele lui trecute (așezare, cultură, tradiții etc., multe care, poate, s-au pierdut "în negura timpului") și cele existente în contemporaneitatea autoarei și a sătenilor.

Gica spune că lucrarea nu este una științifică. Eu nu știu ce să zic, că nu știu în ce constă, exact, aceea că o lucrare(carte) este încadrată în categoria "științifică" sau neștiințifică, însă, personal, consider știință, una de înaltă clasă, interesul pe care un cetățean îl are pentru glie, iubirea pentru locurile natale, pentru neam și pentru țară, pentru tradiții și credința în Dumnezeu -Creatorul nostru al tuturor și a toate-, acestea fiind calități ce îi pot fi puse în piept ca niște decorații de mare valoare autoarei, fiică a satului Stănești, care, iată, s-a preocupat să adune într-o carte niște informații care s-ar fi putut pierde, altfel. Eu fac parte dintre cei care cred că informația pusă pe hârtie, adunată într-o carte-document -în cazul de față-, încă își va avea locul bine definit în arhivele viitorului și va dăinui, iar dacă cineva va dori să afle despre satul Stănești, nu va trebui să mai meargă să bată drumuri și să consume timp ca să îi caute pe bătrânii satului -păstrătorii, încă, a multor datine și tradiții, a portului, gastronomiei, religiei, meșteșugurilor din zonele României-, ci va putea merge în Biblioteca Națională și va descoperi în cartea-document lăsată de ea.

Nu doresc să dezvălui amănunte din carte, dar câteva lucruri tot voi puncta. Primul ar fi acela că bazele acestui sat au fost puse de doi frați, ciobani, cu numele Stan. Chestiunea e simplă, ciobanii "găsind în zonă iarbă și apă pentru oile lor, s-au stabilit aici, atrăgând și alți ciobani". Din fraza aceasta se desprinde strarea de armonie

În care trăiau oamenii în acea vreme. Putem constata nu doar nevoia ciobanilor de a-și făuri o așezare, ci și aceea că au atras și "alți ciobani", căci, în acea vreme, nu era egoismul dezvoltat, ca în zilele noastre, când nu mai încăpem unii de alți, ci...era loc pentru "și alți ciobani", ba, încă, și pentru "locuitori din satele învecinate".

Un fapt esențial, dintre multe, doresc să remarc, anume, acela că "în timpul lui Mihai Viteazul, frații Buzești dau lupta cu tătarii la Putineiu, îi urmăresc până la Stănești, unde se dă lupta hotărâtoare(Dealul Cazacilor). Tătarii sunt bătuți, fugăriți...". Aduug faptul că Gica Ciobanu a subliniat foarte bine -și bine a făcut- faptul că biserica a avut un rol foarte important în comunitatea stăneștenilor, legătura omului cu aceasta fiind foarte strânsă, în vremurile de demult preoții fiind nu doar propovăduitorii învățăturilor lui Dumnezeu, a evangheliei, nu doar că își împlineau rolul de preot al satului, ocupându-se strict, doar de nunți, botezuri, înmormântări și rugăciuni, ci erau, totodată, învățătorii -cei care au învățat buchiile cărții pe cei neștiutori de carte- și sfătuitoarii oamenilor, cât și cei care organizau diverse acte de într-ajutorare pentru cei nevoiași. Lucru care, sunt convinsă, se întâmplă și în zilele noastre, chiar în acest timp, când autoarea întocmește mica monografie a satului, preotul paroh al bisericii istorice "Nașterea Maicii Domnului" din localitatea Stănești, Daniel Matei, fiind un om cu inima plină de iubire, foarte apropiat de comunitatea stăneșteană, preocupat de bunul mers moral, cultural și social al acesteia, dacă ne referim strict la stăneșteni. (**Antoneta Rădoi**, *Convorbiri literar-artistice*, 33/2023)

Extrase din operă

Sfaturi

Din bunătatea mea să faci altarul,
Unde să pui tu flori și să te-nchini,
Din mângâierea mea să faci rozariul,
Ca viața ta să prindă rădăcini.

Din grija mea să faci o rugăciune,
Sub perna ta mereu să o așezi,
Sinceritatea mea să-ți fie gând de bine
Și sufletu-mi curat să-ți fie crez.

Iar din iubire, să faci o pâine sfântă,
Să guști din ea mereu când te trezești,
Cuvintele frumoase rămână ca o pildă,
Pe tot parcursul vieții cât ai să trăiești.

Ești iubirea supremă

Tu, ești firul speranței care în suflet răsare,
Balsamul vindecător pentru rana ce doare,
Ești cârmaciul dibaci când o barcă se-nclină,
Din al templului Cer, trimiți forța divină.

Ești refugiul cel sigur dacă lacrima frige,
Adăpostul călduț când în inimă ninge,
Nevăzut Îți e chipul dar se simte prezența,
Ții pământul în palmă, îi cunoști chintesența.

Poți s-aduci vindecare, să înfăptui minuni,
Ținând drumul credinței, ne înveți să fim buni,
Ești păstorul destoinic, noi suntem mieii Tăi,
Nu-nceta, Doamne Sfinte, să ai grijă de ei!

Profil realizat de **Antoneta RĂDOI**, jurnalist
Redactor-șef **Convorbiri literar-artistice**